

PROP DE VOSALTRES

Cuidar el patrimoni de tots

Estimats diocesans:

El patrimoni immoble que tenim a les nostres diòcesis té una importància cabdal i tots n'hem de tenir cura, de manera especial els responsables diocesans. Hem de preservar temples, ermites, santuaris... que els nostres avantpassats van construir amb el seu esforç i que van llegar per a l'ús i gaudi de les següents generacions, fins avui. No ens cansarem de repetir que la seva finalitat era el culte a Déu i la reunió de la comunitat cristiana per pregar, implorar, agrair i enfortir la mateixa fe rebuda.

Als últims anys s'ha produït una campanya en contra dels posseïdors o propietaris d'aquests immobles acusant-los d'apropiació indeguda, de no tenir gens de respecte a les normes civils i de poc interès en la seva cura i restauració. En aquests moments sembla que ha conclòs aquesta campanya que ha escandalitzat a uns i ha deixat preocupats a uns altres. Gairebé sempre apareixen notícies negatives sobre situació dels béns de la comunitat catòlica. Avui vull alçar la veu per tots aquells que van construir i cuiden el patrimoni perquè a vegades ens oblidem d'agrair la seva feina i és tota la comunitat cristiana la més interessada a mantenir amb cura el seu patrimoni i és des d'on surten les ajudes anònimes per a tal finalitat. És cert que comptem, alhora, amb l'interès de les autoritats i dels recursos econòmics de les diverses administracions públiques; també solem donar-los gràcies per les seves ajudes efectives. Hi ha qui mostra la seva estranyesa adduint que no es pot invertir en propietats privades, però cal recordar que no hi ha

res de més públic que un temple que està obert a tots aquells qui el vulguin utilitzar per a una celebració religiosa o per al gaudi de la seva singular bellesa, com passa en totes les nostres poblacions on el temple és l'edifici més representatiu i estimat pels seus habitants.

Explico tot això per elogiar, com a contrapunt, tots els que es preocupen positivament d'aquesta finalitat. També per agrair-los la seva tasca que beneficia tothom i que resulta a vegades poc reconeguda i valorada per la gran majoria de la societat, segurament per oblit o per ignorància. Avui desitjo parlar de CATALONIA SACRA, un projecte conjunt de les deu diòcesis creat el 2012 amb la voluntat de dinamitzar el patrimoni cultural de l'Església. Fa pocs dies, el 28 de febrer, es va presentar l'Agenda d'activitats de l'any 2024 en un solemne acte al

CaixaForum Macaya de Barcelona que es pot consultar en el seu web (<https://www.cataloniasacra.cat>).

La presentació va comptar amb una gran assistència de professionals i interessats, com també amb els responsables diocesans i els seus equips de treball. És impressionant constatar la gran quantitat d'activitats proposades en les diverses demarcacions diocesanes i l'excel·lent resultat que atresoren per la seva nombrosa assistència de públic divers. Tothom acaba agraint la feina en general i elogiant el fet concret que han protagonitzat descobrint un edifici singular o un estil artístic determinat. Se sorprenen al mateix temps de tot el molt i bo que tenim i que estem obligats a restaurar i conservar.

Els responsables diocesans vam voler donar a aquesta presentació la importància merescuda, i per això vam convidar el cardenal José TOLENTINO MENDOÇA, prefecte del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació. És un eminent intel·lectual portuguès que ha reflexionat molt sobre la cultura i l'evangelització, que ha ocupat càrrecs de responsabilitat en diversos organismes vaticans i que té una gran obra escrita, admirada per tota mena d'intel·lectuals i pensadors. La seva aportació va ser una espècie de resposta-reflexió a un qüestionari sobre cultura i patrimoni que li havia estat lliurat uns dies abans. Va haver-hi moltes preguntes i excel·lents respostes.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El bisbe Vilaplana dirigeix els exercicis espirituals

Un total de 23 preveres i diaques de la diòcesi de Lleida van participar, entre el 19 i el 23 febrer, als exercicis espirituals anuals que tenen lloc a la Casa Sacerdotal.

Durant aquests dies hi va haver meditacions, oracions i celebracions de la Santa Missa. El director dels exercicis d'enguany ha estat el bisbe emèrit de Huelva, José Vilaplana Blasco, que va néixer a Benimarfull (Alacant) i que entre 1984 i 1991 va ser bis-

be auxiliar de València. Del 1991 al 2006 fou bisbe de Santander i des del 2006 fins al 2020, bisbe de Huelva, on va quedar com a administrador apostòlic i, posteriorment, bisbe amb la presa de possessió del seu substitut, Santiago Gómez Sierra.

Vilaplana i el bisbe Salvador es coneixen des de petits, van ser companys de seminari i van treballar plegats en una escola de Gandia i al col·legi seminari de Xàtiva.

CERCA DE VOSOTROS

Cuidar el patrimoni de todos

Queridos diocesanos:

El patrimonio inmueble que se contempla en todas nuestras diócesis tiene una importancia capital y nos corresponde a todos su cuidado. A los responsables diocesanos de un modo especial. Templos, ermitas, santuarios... que nuestros antepasados construyeron con su esfuerzo y que nos legaron para el uso y disfrute de las siguientes generaciones hasta hoy. No nos cansaremos de repetir que su finalidad era el culto a Dios y la reunión de la comunidad cristiana para orar, implorar, agradecer y fortalecer la misma fe recibida.

En los últimos años se ha producido una campaña contra los poseedores o propietarios de dichos inmuebles acusándoles de apropiación indebida, de nulo respeto a las normas civiles y de poco interés en el cuidado y la restauración de los mismos. En estos momentos parece que ha concluido esta campaña que ha escandalizado a unos y ha dejado preocupados a otros. Casi siempre surgen noticias negativas sobre la realidad de los bienes de la comunidad católica. Hoy quiero alzar la voz por todos aquellos que construyeron y cuidan el patrimonio. A veces se nos olvida agradecer su labor y es toda la comunidad cristiana la más interesada en mantener con esmero su patrimonio y desde donde salen las ayudas anónimas para dicha finalidad. Es cierto que contamos con el interés de las autoridades de las diversas administraciones públicas con recursos económicos. También solemos dar gracias por sus ayudas efectivas. Algunos muestran su extrañeza aduciendo que no se puede invertir en propiedades privadas. Hay que recordar que nada más público que un templo que está abierto a todos aquellos que lo quieran utilizar para una celebración religiosa o para el disfrute de su belleza singular. Así es en todas nuestras poblaciones donde el templo es el edificio más representativo y querido por sus habitantes.

Digo todo esto para elogiar, como un contrapunto, a todos los que se preocupan positivamente por esta finalidad. También para agradecerles su tarea que redunde en bien de todos y que resulta en ocasiones poco reconocida y valorada por la gran mayoría de la sociedad seguramente por olvido o por ignorancia. Hoy deseo hablar de CATALONIA SACRA, un proyecto conjunto de las diez diócesis creado en 2012 con la voluntad de dinamizar el patrimonio cultural de la Iglesia. Hace pocos días, 28 de febrero, se presentó la Agenda de actividades del año 2024 en un solemne acto en CaixaForum Macaya de Barcelona. Se puede consultar en su web (<https://www.catalonia.sacra.cat>).

Dicha presentación contó con una gran asistencia de profesionales e interesados. También con los responsables diocesanos y sus equipos de trabajo. Es impresionante constatar la gran cantidad de actividades propuestas en las diversas demarcaciones diocesanas y el excelente resultado que atesoran por su numerosa asistencia de público diverso. Todos acaban agradeciendo la tarea en general y elogiando el hecho concreto que han protagonizado descubriendo un edificio singular o un estilo artístico determinado. Se sorprenden al mismo tiempo de lo mucho y bueno que tenemos y que estamos obligados a restaurar y conservar.

Los responsables diocesanos quisimos darle importancia merecida a esta presentación e invitamos para ello al cardenal José TOLENTINO MENDOÇA, prefecto del Dicasterio para la Cultura y la Educación. Es un eminente intelectual portugués que ha reflexionado mucho sobre la cultura y la evangelización; ha ocupado cargos de responsabilidad en diversos organismos vaticanos y tiene una gran obra escrita que ha sido admirada por toda clase de intelectuales y pensadores. Su aportación fue una especie de respuesta-reflexión a un cuestionario sobre cultura y patrimonio que le había sido entregado unos días antes. Muchas preguntas y excelentes respuestas.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Una metgessa lleidatana es fa religiosa

La metgessa de família lleidatana Esther Sanz ha decidit aparcar la medicina per fer els vots perpetus i incorporar-se definitivament com a religiosa a la Congregació de les Filles de Jesús a Salamanca.

Sanz va estudiar medicina a la Universitat de Lleida i la seva aspiració sempre havia estat ser doctora, fins que durant un procés de discerniment personal un membre de la diòcesi de Lleida «em va plantejar conèixer les diferents realitats de l'Església». Va ser lla-

vors quan va conèixer la Congregació de les Filles de Jesús, que tenen una seu a Alcarràs centrada a ajudar les persones migrants.

Sanz va decidir fer el pas l'any 2012, i des d'aleshores ha combinat la formació religiosa amb el seu treball com a metgessa, i ha arribat a cursar un Màster en Medicina Pal·liativa a Sevilla fins que, a mitjans del mes de febrer d'enguany, va deixar la medicina per incorporar-se com a membre de ple dret a la congregació.

Mor el claretia Lluís Balañà

El missioner claretia pare Lluís Balañà Dubois va morir, el passat 15 de febrer a l'hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona, als 84 anys.

Balañà, que pertanyia a la comunitat claretiana de Sallent, havia nascut el 2 d'abril de 1940 a Torregrossa i va fer la seva primera professió religiosa a Vic amb divuit anys. El 1965 va fer la seva professió perpètua a la localitat francesa de Le Hutreau, i va ser ordenat sacerdot a Victoriaville, al Canadà.

La ràdio torna al Bisbat

L'equip de comunicació del Bisbat de Lleida reprendrà, en breu, la producció de programes de ràdio després de la recent renovació dels equips i del software de l'estudi de ràdio existent al Palau Episcopal. Després d'un parèntesi d'aturada a causa de la pandèmia de la Covid i de la mort de l'anterior delegat, Miguel Ángel Martín el maig de 2022, s'ha apostat per una modernització del material i un replantejament dels continguts, que apostaran pel podcast i la difusió a través de les xarxes socials, a més de les col·laboracions amb emissores locals que s'avinguin a emetre'ls.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Per a ser feliços no fa falta ser grans, rics o poderosos. Només l'amor apaga la set del nostre cor, només l'amor cura les nostres ferides, només l'amor ens dona la veritable alegria. I aquest és el camí que Jesús ens ha ensenyat i ha obert per a nosaltres» (7 de novembre).

@Pontifex_es: «Preguem junts pels pobles que pateixen la guerra. Se sofreix tant: sofreixen els nens, els malalts, els ancians, i moren molts joves. No oblidem la martiritzada Ucraïna i pensem en els pobles palestí i israelià: que el Senyor ens porti a una pau justa» (8 de novembre).

@Pontifex_es: «En tota situació i circumstància personal o social de la nostra vida, el Senyor és present i ens crida a habitar el nostre temps, a compartir la vida dels altres, a barrejar-nos en les alegries i els dolors del món» (8 de novembre).

@Pontifex_es: «Només Déu és el Senyor, i de la tendresa del seu amor depenen les nostres vides, el camí de l'Església, els destins de la història. Ell és el sentit de la vida, el fonament de la nostra alegria, la raó de la nostra esperança, el garant de la nostra llibertat» (9 de novembre).

1.030 euros en una subhasta benèfica

L'artista de Seròs Angelina Miró va aconseguir recaptar 1.030 euros en una subhasta solidària sobre la seva exposició «Batejats i en-

viats», que fins ara s'ha pogut veure a l'Acadèmia Mariana de Lleida. Els quadres de l'exposició estan fets amb pa d'or sobre una base de papers de seda artesans i mostren una estampa original amb el nom d'un nen o nena batejat en un país del Tercer Món juntament amb una nova composició realitzada per Miró. Les obres combinen la fotografia i el collage i tenen el baptisme i les missions com a fil conductor. Dels 1.030 euros, 860 es van aconseguir en la subhasta de 8 quadres i la resta, amb els donatius dels assistents. La quantitat anirà destinada al centre Kurmi de nens sense recursos de Bolívia, on el passat estiu van anar en missió els professors jubilats lleidatans Santi Jové i Maricel Martí.

Sis lleidatans a la trobada del Primer Anunci

El cap de setmana del 16 al 18 de febrer va tenir lloc a Madrid la Trobada de Laics sobre el Primer Anunci amb el lema «Poble de Déu units en la Missió». Aquest esdeveniment va reunir a representants de les diòcesis espanyoles, de la vida consagrada i associacions de laics. En total, més de 700 participants, sis d'ells del Bisbat de Lleida. Aquesta trobada forma part d'un projecte global que ha posat en marxa la Comissió Episcopal per als Laics, Família i Vida per a donar

continuitat al Congrés de Laics «Poble de Déu en Sortida».

El lleidatà Josep Serra, ministre dels franciscans

El lleidatà Josep Serra, membre de la fraternitat franciscana de Lleida, ha estat elegit nou ministre de l'Ordre Franciscà Seglar de Catalunya (OFS). L'elecció va tenir lloc el passat 17

de febrer, en el Capítol de l'Ordre Franciscà Seglar de Catalunya celebrat al Santuari de la Mare de Déu de Pompeia de Barcelona, on l'OFS té la seva seu central.

Josep Serra, juntament amb altres quatre seglars franciscans elegits també en aquest Capítol, conformaran a partir d'ara l'òrgan de govern de l'OFS de Catalunya. L'Eucaristia posterior a l'elecció la va celebrar el pare Joaquim Recasens, darrer guardià del convent dels franciscans de Lleida fins al seu tancament el 2022.

REFLEXIONS

Transhumanisme i la defensa de l'equitat (i III)

L'aliança entre el transhumanisme i el neoliberalisme és, al nostre entendre, letal de necessitat. Si solament poden accedir a les millores les persones riques, seguint la lògica del mercat, es generaran greus injustícies. L'Estat hauria de poder regular i garantir que algunes millores puguin ser accessibles a tots els ciutadans, independentment de quina sigui la seva situació econòmica i social.

Aquesta hipòtesi de treball, però, exigeix un Estat fort i no un Estat mínim, com defensen els ultraliberals nord-americans (Robert Nozick, per exemple, amb la seva teoria del *Minimal Estate*). Un Estat fort ha de garantir l'assistència social de tots els ciutadans, però també, l'accés a millores biotecnològiques en el cas que siguin possibles. Destriar quines millores pot finançar l'Estat i quines millores depenen de la butxaca de cadascú no serà un tema fàcil i, encara menys, tenint en compte el forat econòmic que representa per a l'Estat del Benestar la cobertura social i sanitària universal.

Els ideòlegs transhumanistes defensen que no es pot prohibir quelcom pel fet que no es pugui estendre a tothom. Seria absurd, per exemple, prohibir l'ús del telèfon mòbil fins que tots els éssers humans en poguessin adquirir un de propi. La desigualtat en l'accés a aquestes tecnologies no és, segons ells, una raó per a censurar-les.

Totes les tecnologies han presentat, com a mínim en algun moment de la seva existència, una accessibilitat desigual per causes econòmiques o d'algun altre tipus. El més preocupant fora que aquesta diferència propiciés una situació de dominació d'un grup sobre d'un altre o bé l'exclusió d'un grup del cos social. Segons els ideòlegs transhumanistes socials, cal implementar polítiques estatals per garantir l'accés dels grups més vulnerables de la societat a aquest tipus de tecnologies.

No cal dir que aquesta proposta és benintencionada, però tenint en compte les mancances que pateix l'Estat del Benestar en el present, és difícil imaginar que pugui donar cobertura econòmica a aquest tipus de modificacions quan, de fet, no pot garantir la cobertura de certes necessitats molt bàsiques i transversals.

Considerant la fragilitat de l'Estat del Benestar social, és fàcil imaginar que aquestes modificacions biotecnològiques seran sufragades amb recursos privats, amb la qual cosa s'obrirà una fossa encara més gran entre els ciutadans amb més poder adquisitiu i els més vulnerables.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Is 65,17-21 / SI 29 / Jo 4,43-54]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea, vg., abadessa de Villavelayo (Castella).

12. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / SI 45 / Jo 5,1-16]. Sant Inocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

13. ■ Dimecres [Is 49,8-15 / SI 144 / Jo 5,17-30]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

14. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / SI 105 / 5,31-47]. Sant Arnal, abat benedictí i mr. (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica.

15. ■ Divendres [Sa 2,1a.12-22 / SI 33 / Jo 7,1-2.10.14.25-30]. Santa

Madrona (s. II), vg. i mr., de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. ■ Dissabte [Jr 11,18-20 / SI 7 / Jo 7,40-53]. Sant Agapit (†342), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abra-

ham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. ■ Diumenge vinent, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Jr 31,31-34 / SI 50 / He 5,7-9 / Jo 12,20-33]. Es poden llegir les lectures del cicle A: Ez 37,12-14 / SI 129 / Rm 8,8-11 / Jo 11,1-45 (o bé, més breu: 11,3-7.17-20.33b-45)]. Sant Patrici (461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

Diumenge IV de Quaresma (B)

COMENTARI

«Déu envià el seu Fill al món per salvar-lo gràcies a ell»

Escoltem a les lectures d'avui alguns dels textos més extraordinaris del Nou Testament. Jesús a l'evangeli diu clarament: *Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés sinó per salvar el món gràcies a ell.* La voluntat de Déu és clara: salvar tot el món. Com a Pare amorós, vol que tots els seus fills estiguin amb ell i gaudeixin de la seva mateixa felicitat. I per això ha enviat justament el seu Fill al món. Però Déu ens ha fet lliures; per desgràcia podem dir que no. Per això diu també l'evangeli: *Els qui no creuen ja han estat condemnats perquè quan la llum ha vingut al món s'han estimat més la foscor que la llum.* Déu no força ningú. Però el qui s'aparta de la llum que és Crist només troba tenebres. Però aquesta no és la voluntat, el desig de Déu. Sant Pau a la segona lectura ens recorda també l'amor de Déu: *Déu que és ric en l'amor ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres que érem morts per les nostres culpes.* Però nosaltres no tenim cap mèrit; tot és do de Déu: *És per gràcia que Déu us ha salvat... no ve de vosaltres, és un do de Déu. No és fruit d'unes obres perquè ningú no pugui gloriar-se'n.* Déu ens estima gratuïtament, per pur amor seu, perquè nosaltres érem morts per les nostres culpes, no teníem cap dret a la vida. La primera lectura recorda la gran destrucció de Jerusalem i del seu temple: *Els caldeus incendiaren el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, calaren foc als seus palaus, i destruïren tots els objectes preciosos.* Tot això fruit del que diu el començament de la primera lectura: *Tots els grans sacerdots i el poble reïncidien continuament en la culpa d'imitar tots els costums abominables de les altres nacions, profanant el temple de Déu.* S'apartaren de Déu i trobaren la destrucció. Per desgràcia nosaltres podem triar la foscor, la destrucció, però això no és el que Déu vol: ell desitja apassionadament salvar tots els homes perquè ens estima.

▶ Lectura del segon llibre de les Cròniques (2Cr 36,14-16.19-23)

En aquells dies, tots els grans sacerdots i el poble reïncidien continuament en la culpa d'imitar tots els costums abominables de les altres nacions, profanant així el temple del Senyor, que ell havia consagrat a Jerusalem. El Senyor, Déu dels seus pares, els enviava cada dia missatgers que els amonestessin, perquè li dolia de perdre el seu poble i el lloc on residia. Però ells es burlaven dels missatgers de Déu, no feien cas del que els deia i escarnien els seus profetes, fins que el Senyor arribà a enutjar-se tant contra el seu poble que ja no hi havia remei. Llavors els caldeus incendiaren el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, calaren foc a tots els seus palaus i destruïren tots els objectes preciosos. El rei dels caldeus deportà a Babilònia els qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per esclaus d'ell i dels seus fills, fins que passaren al domini persa. Així es complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremies: el país fruï dels anys de repòs que li pertocaven; tot el temps que quedà desolat, el país va reposar, fins haver complert setanta anys. Però l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremies, desvetllà l'esperit de Cir, rei de Pèrsia, perquè promulgés, de viva veu i per escrit, un edicte que deia: «Cir, rei de Pèrsia, fa aquesta declaració: El Senyor, el Déu del cel, m'ha donat tots els reialmes de la terra i m'ha encomanat que li construís un temple a Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosaltres hi ha algú del seu poble, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugí.»

▶ Salm responsorial (136)

R. *Si mai t'oblidava, Jerusalem, que se m'encasti la llengua al paladar.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,4-10)

Germans, Déu, que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres, que érem morts per les nostres culpes. És per gràcia que Déu us ha salvat. I juntament amb Jesucrist ens ha ressuscitat i ens ha entronitzat en les regions celestials, perquè davant dels segles que vindran quedi ben clara la riquesa de la seva gràcia i la bondat que ha tingut per nosaltres en Jesucrist. A vosaltres, que heu cregut, us ha salvat per gràcia. No ve de vosaltres; és un do de Déu. No és fruit d'unes obres, perquè ningú no pugui gloriar-se'n; som obra seva: ell ens ha creat en Jesucrist per dedicar-nos a unes bones obres que ell havia preparat perquè visquem practicant-les.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 3,14-21)

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem: «Com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna. Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu. Déu els ha condemnat perquè, quan la llum ha vingut al món, s'han estimat més la foscor que la llum. És que no es comportaven com cal. Tothom qui obra malament té odi a la llum i es vol quedar en la foscor, perquè la llum descobriria com són les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat sí que busquen la plena llum i que tothom vegi què fan, ja que ho fan segons Déu.»

▶ Lectura del segundo libro de las Crónicas (2Crón 36,14-16.19-23)

En aquellos días, todos los jefes, los sacerdotes y el pueblo multiplicaron sus infidelidades, imitando las aberraciones de los pueblos y profanando el templo del Señor, que él había consagrado en Jerusalén.

El Señor, Dios de sus padres, les enviaba mensajeros a diario porque sentía lástima de su pueblo y de su morada; pero ellos escarnecían a los mensajeros de Dios, se reían de sus palabras y se burlaban de sus profetas, hasta que la ira del Señor se encendió irremediabilmente contra su pueblo. Incendiaron el templo de Dios, derribaron la muralla de Jerusalén, incendiaron todos sus palacios y destruyeron todos los objetos valiosos. Deportó a Babilonia a todos los que habían escapado de la espada. Fueron esclavos suyos y de sus hijos hasta el advenimiento del reino persa.

Así se cumplió lo que había dicho Dios por medio de Jeremías: «Hasta que la tierra pague los sábados, descansará todos los días de la desolación, hasta cumplirse setenta años».

En el año primero de Ciro, rey de Persia, para cumplir lo que había dicho Dios por medio de Jeremías, el Señor movió a Ciro, rey de Persia, a promulgar de palabra y por escrito en todo su reino: «Así dice Ciro, rey de Persia: El Señor, Dios del cielo, me ha entregado todos los reinos de la tierra. Él me ha encargado construirle un templo en Jerusalén de Judá. Quien de entre vosotros pertenezca a ese pueblo, puede volver. ¡Que el Señor, su Dios, esté con él!».

▶ Salmo responsorial (136)

R. *Que se me pegue la lengua al paladar si no me acuerdo de ti.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,4-10)

Hermanos:

Dios, rico en misericordia, por el gran amor con que nos amó, estando nosotros muertos por los pecados, nos ha hecho revivir con Cristo —estáis salvados por pura gracia—; nos ha resucitado con Cristo Jesús, nos ha sentado en el cielo con él, para revelar en los tiempos venideros la inmensa riqueza de su gracia, mediante su bondad para con nosotros en Cristo Jesús. En efecto, por gracia estáis salvados, mediante la fe. Y esto no viene de vosotros: es don de Dios. Tampoco viene de las obras, para que nadie pueda presumir. Somos, pues, obra suya. Dios nos ha creado en Cristo Jesús, para que nos dediquemos a las buenas obras, que de antemano dispuso él que practicásemos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 3,14-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a Nicodemo: «Lo mismo que Moisés elevó la serpiente en el desierto, así tiene que ser elevado el Hijo del hombre, para que todo el que cree en él tenga vida eterna. Porque tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no envió a su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios. Este es el juicio: que la luz vino al mundo, y los hombres prefirieron la tiniebla a la luz, porque sus obras eran malas. Pues todo el que obra el mal detesta la luz, y no se acerca a la luz, para no verse acusado por sus obras. En cambio, el que obra la verdad se acerca a la luz, para que se vea que sus obras están hechas según Dios.»